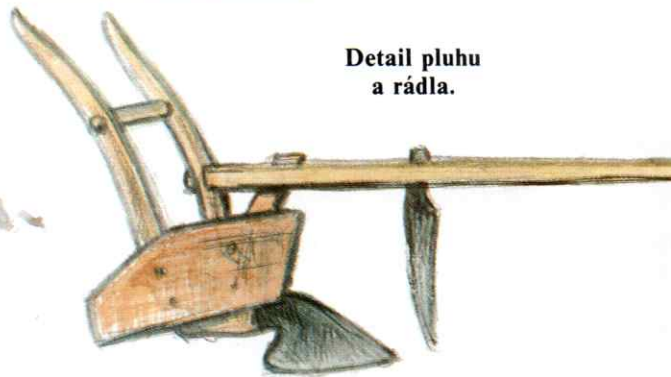

Rolník se svým spřežením vláčí na poli brány.

Detail pluhu a rádla.

Obdělávání půdy

Lidé žijící ve středověku měli s opatřováním obživy daleko více starostí, než máme my dnes. I když naprostá většina lidí žila na vesnici a pracovala na poli, těžká práce vesničanů přinášela jen malou úrodu. Jejich nedokonalé nástroje jim neumožňovaly důkladně obdělávat půdu. Po dlouhou dobu byla úroda dokonce tak malá, že nedostatek potravin často způsoboval hlad.

Zlepšení nastalo až ve 12., a hlavně ve 13. století. Tehdy začal rolník užívat při práci na poli dokonalejší nářadí, kterým mohl obdělávat půdu lépe než předtím. Na lépe obdělaných polích se pak urodilo více obilí, takže lidé již netrpěli tak často hladem jako v dřívějších dobách.

Nejdůležitější novinkou na poli se stal **pluh** s železnou, mírně zahnutou radlicí. S takovým pluhem zoral rolník půdu svého pole hlouběji než se starším dřevěným rádlím, které ji jen rozhrnovalo. Při orání pluh půdu navíc ještě obrátil, čím se škodlivý plevel dostával pod hroudy hlíny, kde shnil. Velký nářadí byl připojený k pluhu před radlicí kladl půdu do hloubky a umožňoval lepší rozhrnování a obracení země.

Na zoraném poli zůstaly hluboké brázdy a velké hroudy. Aby si půdu lépe připravil k setí, vláčel **rolník** se svým spřežením na poli dřevěné **brány** s železnými zuby. Pomocí nich byly roztlučeny velké kusy hlíny a částečně vytahán z povrchu plevel.

Žatva.

